

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 227-4125
3 Нью-Йорку
УНСоюзу: (201) 451-2200
3 Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 121.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 1-ГО ЧЕРВНЯ 1978

ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK.

THURSDAY, JUNE 1, 1978 No. 121.

VOL. LXXXV

ІМПРЕЗИ, ПРИВІТАННЯ, БОГОСЛУЖБИ, КОНЦЕРТ ТА БЕНКЕТ ЗБАГАТИЛИ ПРОГРАМУ 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНС

Піттсбург, Па. — Як відомо, в рамках програми 29-ої Конвенції Українського Народного Союзу, яка відбулася тут в тиждень від 22 до 27 травня ц. р. з участю 406 управнених із голосування делегатів із 3'єднаних Стейтів Америки і Канади та 26 членів Головного Уряду, крім лілової програми, дебат, змін статуту, пропозицій, вибору нових керівних органів цієї найбільшої української за безпеченної і суспільно-громадської установи у вільному світі, — відбувся цілий ряд інших імпрез, релігійного, мистецького і політичного характеру, які збагатили перелік Конвенції.

Напередодні Конвенції, в неділю, 21-го травня, у великій репрезентативній залі готелю Піттсбург-Гілтон відбувся, як це вже інформувала „Свобода“ з 27-го травня, великий концерт з участю популярних серед української громади в ЗСА мистців: сопрано Марії Лисогір, бас-баритона Метрополітальної опери Андрія Добрянського, при аккомпанюванні Томи Гринькова, декламаторки Катерини Довбенко, об'єднаних хорів Західної Пенсильванії під диригентурою Ірини Владучик, українського хору товариства „Самоміччя“ під керівництвом Івана Луківського та хору Української Православної Ліги Західної Пенсильванії під батогом Леся Андріуса, танцювальної групи „Полтава“ під керівництвом Люби Глутковської і танцювальної групи УПЛІги. Мистецькою програмою провів інж. Михайло Комічак.

У поплудневих годинах того ж дня члени Головного Уряду, делегати та зацікавлені гості взяли участь в церемонії покладення вінка біля об'єкта оборонної бази Форті Пітт, якою вшановано пам'ять воїнів Американської Революції та пам'ять перших українських поселенців, які 100 років тому осіли в околиці Піттсбургу. Вінок склав в товаристві двічч з танцювальною ансамблем „Полтава“ головний представник УНС Йосип Лисогір. О годині 4-й по полудні були відправлені Богослужби і відбулось проголошення „Українського Тижня“ в Піттсбургу мейором цього міста Річардом Калігуїрі, який, до речі, з'явився знову в по-неділюк на залі нарад, щоб

На 29-ій Конвенції УНС в Піттсбургу: сенатор Боб Дол, за словами д-ра Мирона Куропаса „найбільший приятель українців у Вашингтоні“, в товаристві новообраного головного представника УНС д-ра Івана О. Фліса (зліва) і дотеперішнього головного представника Йосипа Лисогіра. (Фото: Іван Фліс, молод.)

особисто скласти українцям вітальні і побажання. Він також закликав делегатів 29-ої Конвенції зберігати етнічну гордість, бо на вклді етнічних груп і на братерстві побудована американська демократична система.

У першому дні нарад Конвенцію вітав поновно обраний на президентства Українського Народного Союзу на Конвенції в дні 12-го, 13-го і 14-го травня в Чикаго Володимир Мазур, а також керівник Інформаційного Бюро УККА у Вашингтоні інж. Юрій Нестерчук, який інформував делегатів про завдання Бюро. У другому дні Конвенції в привітаннях виступили Дейвід Спрінг, президент Конгресу Братських Організацій, пастор Олександр Гарбузюк, голова Всеукраїнського Євангельско-Батистського Б-ва, і Спенсер Олів'єр, шеф персоналу Конгресової Комісії безпеки і співробітництва в Європі.

В середу (третій день нарад Конвенції) між нарадами виступали головний касир братських організацій стейту Пенсильванії Д. Балабан, мгр Богдан Тарнавський, представник Гарвардського Центру і віцепрезидент ФКУ, о. Ярослав Данилюк говорив про приспішені процеси асиміляції серед української громади в ЗСА, наводячи відповідні статистичні дані і свої власні спостереження; ред. Богдан Гаргай, президент ЦеСУС-у, з'ясовував

справу зібрання одного мільйона підписів під петицією в справі оборони України й українських політичних в'язнів і проф. д-р Володимир Янів, ректор Українського Вільного Університету, який у повороті з Канади, де він особисто в товаристві проф. Соколова вручив почесний докторат для Джона Діфенбейкера, колишнього прем'єра канадського уряду і великого приятеля українців, поступив до Піттсбургу.

Конвенційний бенкет

В четвер, 25-го травня, у великій залі готелю Гілтон відбувся конвенційний бенкет з участю понад 600 осіб, серед яких були представники багатьох центральних і місцевих організацій та установ. Головним промовцем на бенкеті був репрезентант Державного департаменту Річард Т. Дейвіс, амбасадор до Польщі і колишній високий урядовець в державному департаменті та в амбасаді в Москві й інших країнах.

Дейвіс, якого представив присутнім головний представник Йосип Лисогір, прочитав спершу листів привітання від президента Джімі Картера, а потім виголосив доповідь, заторкуючи справи Београдської Конференції для справ безпеки і співробітництва в Європі, особливо справи гуманітарні, які входять до так званого „Третього ко-

шика“ Гельсінкської угоди, а також широко зупинився на теперішніх переговорах між ЗСА і СРСР про скорочення стратегічної зброї і загального роззброєння, чим займається спеціальна сесія Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй. Амбасадор Дейвіс закликав також про сільськогосподарську виставку ЗСА в Советському Союзі і брошуру, в справі якої кільканадцять тисяч українців написали протестні листи до Інформаційної Агенції ЗСА, домагаючись, щоб виставка в Києві включала брошури, писані українською мовою. Дейвіс задував також про советські й кубинські інтервенції в Африці, переслідування Групи наглядку за Гельсінкської угодою в Україні й інших республіках Советського Союзу. Амбасадор Дейвіс закликав присутніх до посиленої праці і об'єднаної дії, цитуючи, до речі, українською мовою уривок вірша Т. Шевченка „Обніміте ж, брати мої, найменшого брата...“ Функцію керівника бенкету сповняв д-р Іван О. Фліс, а гимни американський, канадський і український відспівав д-р Ю. Оршикевич.

У мистецькій частині виступила дуже успішно, відспівавши десять пісень під аккомпанювання Томи Гринькова, відома солістка з Монреалю Анна Чорнольська і письменник-гуморист Іван Керницький. (Закінчення на ст. 4-й)

БЖЕЗІНСЬКІ ТАВРУЄ МОСКВУ ЗА ПОРУШЕННЯ ПОЛІТИКИ ДЕТАНТУ

Вашингтон. — Д-р Збігнев Бжезінський, головний до-радник Білого Дому для справ крайової безпеки, у неділю, 28-го травня, у телевізійній програмі „Мітди Пресс“ гостро нагавував уряд Советського Союзу за порушення принципів політики детанту і закликав країни світу, зокрема держави Африки, Близького Сходу та Європи, протиставитися експансіоністичним планам Москви і Куби, до-даючи, що ЗСА прилучать-ся до тих протизаходів.

У своєму телевізійному виступі, що його аналітики вважають найгострішою критикою політики Советського Союзу з боку високого американського урядовця за останніх кільканадцять років, Бжезінський виявив затурбованість фактом, що СРСР постійно розбудовує нову зброю і скріплює свою військову силу, зокрема на терені Європи, збільшує кількість своїх воїнів на кордонах комуністичного Китаю, веде безупинну пропагандистську кампанію проти Америки, старається поширити свій вплив на Близькому Сході та на Індійському океані, як теж, разом з Кубою, збройно втручається в справи африканських держав, де також підтримує расові конфлікти.

Бжезінський, який недавно повернувся з відвідін комуністичного Китаю, підкреслює, що ЗСА і червоний Китай мають „тожний інтереси“, недвославно нятя-

каючи, що якщо відносини між Вашингтоном і Москвою даді погіршуватимуться, то Америка готова на-в'язати ближчі зв'язки з Пекіном.

Він знову критикував ро-лю Куби і Советського Со-юзу в недавній інвазії ка-тангських повстанців на африканську країну Заїр, заперечуючи твердження кубинського лідера Фіделя Кастро і советського міні-стра закордонних справ Андрія Громика, які про-тягом останніх кількох днів заявляли, що їхні країни не причетні, безпосередньо чи посередньо, до цього напа-ду. Між іншим газета „Прав-да“, офіційний комуністич-ної партії Советського Со-юзу, гостро нагавувала виступ Бжезінського, запер-ечуючи всі його закиди.

Урядові джерела інфор-мують, що Бжезінський то-го самого дня радив Джозефа-ві Каліфанові, секретареві здоров'я, освіти і суспільної опіки, відкласти свою за-плановану поїздку до Совет-ського Союзу, щоб в такий спосіб виявити недовдово-лення американського уряду з факту, що советський суд засудив Юрія Орлова, про-відника Московської групи наглядку над виконанням Гельсінкської угоди, на сім років ув'язнення і п'ять ро-ків заслання. Речник Калі-фана заявив, що секретар здоров'я „розглядає пораду Бжезінського“ і натякнув, що поїздку, яка мала роз-початися 10-го червня, мо-жуть відкласти на пізніше.

СССР МОЖЕ РОЗПОЧАТИ НОВУ ВІЙНУ — ПЕРЕСТЕРІГАЮТЬ КИТАЙЦІ

Об'єднані Нації, Н. Й. — У понеділок, 29-го трав-ня, Гуанг Гуа, міністер за-кордонних справ комуні-стичного Китаю, на спеці-альній сесії Генеральної Асамблеї Об'єднаних На-цій для справ загального роззброєння гостро нагаву-вав Советський Союз, заявляючи, що ця світова надпруга „де найбільш небезпечно джерело мож-ливої наступної світової війни“, як рівнож пересте-рігав Америку, що „політи-ка апізменту“ тільки заохот-ить Москву розпочати цю війну.

Гуанг Гуа твердив, що між Советським Союзом і ЗСА таки дійде до війни, яку розпочне СРСР і що та вій-на правдоподібно не буде атомовою війною, а вжива-тимуть конвенційну зброю. Щодо терену, то китайсь-кий міністер закордонних справ вважає, що бої проко-диримуть в Західній Євро-пі.

У своїм виступі перед делегатами 149-ох країн світу, китайський міністер заявив, що Советський Со-юз, який „неправильно на-зивав себе соціалістичною країною“, не тільки стара-ється зменшити впливи ЗСА на всіх обшарах, але також становить щораз більшу військову загрозу для Західної Європи, ста-рається поширити свій вплив на Близькому Сході і разом з Кубою війсь-ково втручається в справи африканських держав.

Твердячи, що обидві над-потуги, тобто СРСР і ЗСА, стараються обманути світ своїми заявами про потре-бу загального роззброєння, а в той самий час розбуду-ють нові роди зброї, Гуанг Гуа підкреслює, що най-більшою загрозою для ми-ру таки є Советський Со-юз, бо не додержується жадних міжнародних дого-ворів.

Звертаючись до амери-канського уряду, китайсь-кий міністер закордонних справ перестерігав Вашин-гтон, що „політика апіз-менту“, економічна спів-праця зі Советським Со-юзом, зокрема торговель-ні кредити для СРСР, як теж „обманлива політика де-

танту“ — це тільки заохот-ить для Москви розпочати сві-тову війну з метою встанов-лення своєї гегемонії.

Олег Трояновський, со-ветський амбасадор до Об'єднаних Націй, вийшов зі залі Генеральної Асамб-леї під час промови китаї-ського міністра закордон-них справ.

Коментатори вказують на факт, що гострий виступ міністра Гуанг Гуа на-ступив тільки день після теж дуже гострих заяв д-ра Збігнев Бжезінського, го-ловного дорадника Білого Дому для справ крайової безпеки, звернених проти Советського Союзу. Бже-зінський на телевізійній про-грамі критикував Москву за порушення принципів по-літики детанту, зокрема за постійну розбудову нової зброї і за військове втру-чання в Африці та інших частинах світу, як теж за-значив, що ЗСА і комуні-стичний Китай мають „то-жний інтереси“ відносно поборовання старань СС-СР здобути гегемонію в сві-ті.

У БАЛТИМОРІ СПІЛЬНО ВШАНОВУЮТЬ СВ. П. ПОЛК. Є. КОНОВАЛЬЦЯ

Балтимор (П. вич). — Ор-ганізація Державного Від-родження Українців і Органі-зація Оборони Чотирьох Свобід України, під патро-натом місцевого Відділу УККА, спільно відзнача-ють 40-ву річницю з дня трагічної смерті Команди-ра Корпусу Січових Стрі-льців Армії УНР, Основно-положника і Начального Команданта УВО, осново-положника і голови ОУН.

З цієї нагоди відбудеть-ся Академія, в неділю 4-го червня ц. р., о год. 4-й по пол. в залі Дому Україн-ської Молоді при 2301 Істерн-свеню.

В програмі святкова до-повідь ред. Я. Гайваса, виступ квартету „Соловейки“ під мис. керівництвом про-фесора Зої Маркович, скри-пков-сольо п. Когут-льишин, мандолінова оркестра місцевого „СУМА“ та дек-лямації молоді.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ ВІДБУВ ХVІІІ КОНВЕНЦІЮ: ПАНІ ІВАННА РОЖАНКІВСЬКА ПЕРЕОБРАНА НА ГОЛОВУ

Нью-Йорк. (Д. Рак). — Союз Українок Америки відбув тут свою ХVІІІ Кон-венцію в дні 27 — 29 трав-ня 1978-го року в готелі Статлер-Гілтон.

Конвенція вибрала нову Управу на наступне три-ліття в такому складі: голо-ва — Іванна Рожанківська, заступниці голови — Олек-сандра Різник, Люба Воли-нець, Христина Навроцька, Оля Ставничак; секретарки — Ірина Чайківська і Марія Савчак; скарбник Олександра Кіршак; фінансова сек-ретарка — Іванна Ратич; референтки — Ірина Кінд-рачук (організаційна), Іри-на Лончина (виховна), Да-рія Маркус (справ культу-ри), Ірина Руснак (мисте-цтва), Марта Терлецька (зв'язків), Теодозія Сави-цька (суспільної опіки), Іри-на Качанівська (суп. опіка - стипенді), Олена Прошок (пресова), Люїза Сакс (ста-тут); вільні членки — Марія Томоруг і Оля Гнатюк. До Контрольної Комісії були обрані: Ольга Муса-ковська — голова, Поля Книш, Надя Попель, Євге-нія Новаківська, Оксана Микитин — члени.

З нагоди Міжнародного Року Дитини — 1979, кон-венція проходила під кон-цепцією „Чогоднішня украї-нська дитина — майбут-ність українського народу“, що й було титулом пам'ят-кової конвенційної книжки. Також одинока виставка в часі конвенції була пов'яза-на тематично з цим гаслом і да-ла образ діяльності світ-личок СУА та зв'язаних з цим матеріалів, як також показ нагороджених дитя-чих творів в конкурсі з на-годи Міжнародного Року Дитини — „Хто ми і чий ми діти“ — в якій брало участь 210 дітей в трьох катего-ріях: „рисунок/малюнок, вірші і проза“.

Конвенцією проводила президія в складі: д-р Іванна Ратич — президентка, Ірина Руснак і М. Слейбі — за-ступниці та дві секретарки — Галина Царинник і Ана Максимович парламентри-стка — Люїза Сакс. В почесній президії були Лі-дія Бурачинська, Ганна Дмитерко-Ратич, Стефанія Пушкар, Ірина Пеленська.

В часі триденних нарад вичерпано намічену про-граму конвенції при участі 141 делегаток (з додатко-вими дечатьма голосами в заступстві), що репрезенту-вали 3662 членок органі-зації, 33-ох членок Управи і 111 гостей.

Переведено два панелі: „Жіночий рух вчора і сьо-годні“ з участю панелістів: Галини Кутко, Мотрі Куш-нір, Олени Прошок і Ані-зії Г. Савицької (модера-тор), та „Сьогодення украї-нська дитина — майбут-не українського народу“ з

Іванна Рожанківська
(Світлина Ігор Дябога)

участю: Дори Горбачевсь-кої, Марії Одежинської, д-р Богдана Цимбалістого й Ірини Лончини (модера-тор). Другого дня висту-хано дві доповіді: „Вклад жінок у розвиток українсь-кого суспільства“ — Марти Богачевської-Хомяк, та „Союз Українок Америки і українська громада“ — Лю-би Волинець.

В діловій частині ухва-лено ряд поправок до ста-туту, з яких важливіші від-носилися до устійлення вза-ємного відношення між СУА і Українським Му-зеєм“. Різдисною подією було надання почесного членства двома знатним і заслуженим жінкам, був-шій голові СУА, пані Сте-фанії Пушкар (1965 — 1971), і пані Наталії Чаплинко.

Першого дня відбувся спільний полуночник, на-ким відзначено 18 Відділів, а 14 Відділів одержали призна-чення. Крім цього вирішено декілька округ за значніші успіхи в праці. Вечером делегатки відвідали Музей. Церемоніальним і розваго-вим завершенням конвенції був бенкет при участі коло 400 осіб з визначними гість-ми за президіальним сто-лом та представниками ба-гатьох організацій на залі. Численні усні і писемні приві-ти, починаючи від привіту з Риму від Патріарха і Кар-динала Йосифа Сліпого, — вітали конвенцію з поба-жаннями успіхів цілій органі-зації.

В розвагово-мистецькій частині брали участь: Тріо „Пісня“ з Чикаго в складі: Л. Олександр, Н. Масник, О. Джулинська та аккомпань-атор О. Оршикевич — всі членки 29-го Відділу СУА; Наталка Чума, артистка з Нью-Йорку — рецитатія; Наталка Худа-Іусак, сольо спів, аккомпаніатор Тома Гриньків. В часі бенкету відбувся церемоніаль відпо-внення таблиці із списком меценатів Українського Музею та роздача грамот. (Закінчення на стор. 4-й)

Назвознавці вшанували проф. Яра Славутича

Лондон, Канада. — В дні 22 і 23 травня відбу-лась тут річна конференція Канадського Ономастично-го Товариства (Канадний Сосаєтї фор де Стаді оф Неймс), в рамках з'їзду Лернед Сосаєтї.

На зборах цього товари-ства вшановано проф. Яра Славутича з нагоди 60-лі-ття життя і 40-ліття його лі-тературної діяльності. Як відомо, проф. Славутич не-лише активний науковець і літературознавець, але та-кож і славний еміграцій-ний поет. Він і президент згаданого товариства. До-повідь: „Роля місцевих назв в поезії Яра Славутича“ прочитала д-р Анна Власе-ко-Бойцун. Вона підкресли-ла символіку і значення та-ких назв, як Жовті Води, Полтава, Вінниця.

Проф. Олександр Роїк — українець прочитав до-повідь на тему: „Слов'ян-ські місцеві назви в Бри-

тійській Колумбії“, прис-вячуючи особливу увагу українським місцевим на-зам у цій провінції.

Інші доповіді, разом 11, були на різні назвознаві-теми. Дуже цікавою була доповідь проф. Рене Куле-та про назви в гаремах. Проф. Кулет з Делаварсь-кого університету відомий українцям з перекладів у-країнської поезії на фран-цузьку мову, в тому поезії Яра Славутича. Конферен-цію відвідали 23 канадські й американські назвознаві, в тому три українці.

Вечером 23 травня від-бувся в Українському Цен-трі в Лондоні авторський вечір Яра Славутича, на-якому він прочитав свою найновішу поему про голод в Україні в 1933 р., що ви-кликала живу дискусію. Ве-чір організував д-р Русли-цький, а вечором проводи-ла поетеса Леся Храплива-Щур.

Конвенційний Бенкет Українського Народного Союзу: Промовляв амбасадор Річард Дейвіс. (Фото: Іван Фліс, мол.)

ЗСА — гарант миру

У добі суперсонічних літаків і далекосяжних ракет трудно вважати Атлантичний і Тихий океани бар'єрами безпеки З'єднаних Штатів. І тому на час автоматично зникла в Америці політична течія ізоляціонізму. Проте, В'єтнамська війна з усіма її перипетіями скріпила в американському суспільстві нехиті активно втручати в внутрішні справи будь-якої країни у світі. За президентів Ніксона і Форда виваюно формулу, що „допомагаємо тільки тим країнам, які хочуть і вміють самі собі допомогти“, з тим, що й тоді ця американська допомога має обмежуватися до зброї, вряду, ліків, всяких інших достав, але не до висилання поза межі Америки американських військ.

Проте, теоретичні формули рідко вдержують пробу в зустрічі з реальною дійсністю. ЗСА — це світова потуга і її життєві інтереси тісно пов'язані з різними країнами земного глобу. Після Другої світової війни і таких трагічних помилок американської закордонної політики, як договори в Ялті та Потсдамі, врешті після дальших помилок із пасивним відношенням до дальшої союзовської імперської експансії аж по чеську Велтаву, поруч з американською світовою потугою виростає й союзовська світова потуга, також із ядром зброєю і з динамікою притягуючою всім відомим з весвітньої історії дикторським імперіям. Ото ж миролюбна неутральність супроти всього того, що діється у широкому світі, рівнялась би самогубству: вона бо була б рівнозначною із згодою на загиб вільного світу та на тріумф комунізму над демократією.

Тому не дивлячись, що навіть президент Картер, який заявився також проти висилання американського війська для інтервенції в закордонних країнах, водночас нарікає, що має „зв'язані руки“ у справах допомоги загрозленим комунізмом країнам, які звертаються з проханням про таку допомогу. Найчастіше повторюваним аргументом американських „нео-ізоляціоністів“ чи пак „неутралістів“, які бояться повторення В'єтнамського прецеденту, є те, що „Америка не може бути поліціантом світу“ — Такої ролі, мовляв, не хоче американський нарід.

Проте, не всі американці так думають. Ось відомий американський синдикальний коментатор Патрік Бюкейнен, який колись був одним з тих, що приготували промови президентів Ніксона, поставив недавно крапку над „і“ у світі є неспокій і заколот, — світ подобає на вулицю, на якій мусить стояти поліція і заводити там порядок, — тому це ніяка нечесть для Америки, коли б вона стала поліціантом світу, — а навапила, — це її почесне завдання, ба навіть невідхилюй обов'язок. Стгучно виконаний вислів „поліціант світу“ — неспроста вражає громадян. Але по суті це те саме, що — стояти на сторожі ладу і миру. Ладові і мирові постійно смертельно загрожує російсько-більшовицький імперіалізм.

Для оборони Західної Європи й цілого Заходу проти загрози з боку ССР створено у 1948 р. Атлантичний Союз (НАТО). ЗСА, як найсильніша мілітарна й економічна потуга, автоматично, чи не комусь подобається, чи ні, є лідером вільного світу і тому є відповідальна за безпеку всього вільного світу.

Від закінчення Другої світової війни були різні теорії й різні концепції, як ту безпеку досягнути і як зберегти мир. Але всі ті теорії про „співіснування країн з різними соціально-економічними системами“, і „політика стримування“, і політика „детанту“, нічого по суті не змінили: загроза з боку ССР не зменшилася, а зросла і всі безконечні переговори та договори з ССР доводять тільки одне: Москва договори ламає, вона не викресла своєї місії заволодіти світом, вона далі плекає той нехотілий варшавський режим, який вважає своє зобов'язання у Гельсінкському договорі за клаптик безвартного паперу, так само, як вважає за клаптик безвартного паперу власну конституцію, що „дозволяє“ союзним „республікам“ вийти з складу ССР. „Співіснування“ чи пак „детант“ тільки скріплює ССР і тільки допомагає Москві продовжувати політику терору супроти власних громадян та політику шораз нової агресії супроти закордону. Патрік Бюкейнен казав повну правду: ніхто ідейний у світі, як тільки Америка має змогу, силу й обов'язок бути гарантом миру і безпеки світу та в найпершу чергу дбати, щоб в усьому світі були в теорії і в практиці вазані людські права. І щоб врешті прийшло до деколонізації Сходу Європи.

Микола М. Палій

ДО ПЕРШИХ ЗІР

Була вереснева неділя, насичена сухістю і запахом скошеної пшениці. Останні дні літнього літнього дождя в обіймах розжареного обрію, що гравіював мінявся й мерехтів перед нами, як ховзлий, невловимий і нерозгаданий вповні міраж. Наше авто котилося, власне, проти того п'яного мерехтіння, у напрямку до Нью-Гарперу, що пишасте там, у хвилистої Вискансині, на північ від міста Монров.

Нью-Гарпер! Хто бо не знає цієї скромної швайцарської оселі, тут, на середньому заході, а й далеко поза ним? Цю місцевість, яка сьогодні нараховує біля півтори тисячі жителів, заснували швайцарські емігранти із кантону Гларус в 1845 році. Ім, видно, припала до серця ця околиця, яка своїм фізичним виглядом нагадувала їм їхню батьківщину, і так вони й осіли в ній компактно масою, даючи цим вибором початок до т. зв. „Малого Швайцарії“, що сьогодні охоплює широкий простір південного Вискансину. Ці рухливі і господарні швайцарці не тільки оживили стейтову економію виробом молочних продуктів, головню доброякісного сира, але й піднесли і збагатили культурний рівень значної частини Вискансину своїми цінними традиціями. До однієї із тих перешеплених традицій належить драматизація історії про Вільгельма Теля, яку мешканці Нью-Гарперу ставлять щорічно у „День Праці“ (у „Лейбор Дей“) в обширному „Сільському парку“. На ту триденну драматизацію швайцарської епопеї з'їжджаються тисячі людей з усіх угодів, щоб ще раз всебічно пережити історичний подвиг незабутнього героя і „запричаститися духом“ духом своєї матері-батьківщини.

Історія Вільгельма Теля це розповідь про швайцарського національного героя і самої Швайцарії в боротьбі за незалежність і повстання проти тиранії австрійських

ПанаФеденко

ЧИ Є ЗА ЧИМ ЖАЛКУВАТИ?

Мюнхен. — Кремль „карає“ своїх підданих, висланих із ССР до країн вільного світу: відбирає їм права „союзовського громадянства“. Так „покарано“ генерала Петра Григоренка, відомого музиканта-віртуоза Ростроповича та інших, що на волі в різних країнах критикують режим комуністичної тиранії в державі, яка називає себе „союзом нерушимих народів вільності“ (союзовський гімн). Позбавлені союзовського громадянства заявили в протестах своє огічення на самоволі московського уряду, що вчинив їм таку „кривду“.

Я не помалу здивований цими протестами. Бо що значить бути громадянином якої-небудь держави? Вільна демократична держава забезпечує своїм громадянам певні права і не дає їм кривдити, коли ті громадяни перебувають у чужих країнах. Свій гімн приклад: французький уряд посплав військо в Африку, до Конго, щоб урятувати своїх громадян від погрому, який учинила їм агресія з комуністичної Анголі.

Зовсім інакше поставився союзовський уряд до своїх громадян, що після 1941 року попали в полон до німців: Сталін відмовився від допомоги Міжнародного Червоного Хреста союзовським полоненим у Німеччині, і нещасливі червоноармійці гинули в німеческих таборах із голоду й негду. Таким чином, союзовський уряд допомагає Гітлерові нищити „нижчу расу“.

Із історії інших народів знаємо, що право громадянства мало великі вигоди. В грецькій республіці — Ате-нах — тільки громадянин — „політес“ мав право голосу в виборах начальників, суддів та інших адміністраторів. Інші мешканці республіки — вільні „метойки“ (по-нашому — „підсудки“) та раби були безправні.

В Римській імперії, навіть під владою монархів-цесарів, право громадянства було високо шановане. Про це згадується в Євангелії, в Діяннях Апостола Павла, що був римським громадянином. Вороги доносили римським начальникам на апостола, неначе він вів пропаганду проти римської влади в Палестині. Тому апостола Павла арештовано й бито. В Євангелії написано, що коли апостола в'язали ремінням, то він сказав до римського сотника:

„Хіба годиться вам чоловіка-римлянина, тай несудженого, бити?“ Почувши це, сотник, приступивши до тисячника, сповідав, кажучи: Дивись, що робити, бо цей чоловік римлянин!“

Слова апостола, що він римський громадянин, злякали римських начальників і вони, на вимогу Павла, послали його в Рим, на

розсуд самого цесаря. В Римі його випущено на волю і апостол далі проповідував віру Ісуса Христа. Коли в Римі пізніше визнали християнство за небезпечне для держави, то проповідників-апостолів Петра і Павла арештовано й засуджено на смерть. Однак, і засуджений на кару смерті римський громадянин мав певні права: право не дозволяло розпинати римського громадянина на хресті, та кара була для рабів. Тому апостола Павла, римського громадянина, не розп'ято, як апостола Петра, а відрубано йому голову мечем.

Із промов славного римського оратора Марка Туллія Цицерона (106-43 р.) відомі його промови проти римського проконсула (губернатора) на острові Сіцилії — Верреса. Веррес грабував жителів Сіцилії для свого розкішного життя і своїх противників жорстоко карав. Він відважився покарати смертю, без усякого суду, римського громадянина на ім'я Гавій (Гавіус). На березі моря, що відділяє Сіцилію від Італії, розп'ято нещасливого Гавія на хресті. У промові проти Верреса („In Verrem“) Цицерон, що Гавій у смертних муках дивився з хреста на беріг Італії і шепотів: „Я — римський громадянин“. За свої злочини Веррес був покараний, зокрема за насильства над римськими громадянами.

В новій історії право громадянства лягло в основу конституції вільних країн. Велика французька Революція 1789 року залишила великий слід своєю „Декларацією прав людини й громадянина“. За монархічного режиму у Франції мешканців називали „підданими“ (sujets) не громадянами (citoyens).

Слово „громадянин“ („гражданин“) зневажив цар Павло (1796-1801), бо воно нагадувало йому французьку революцію. Раз іхав Павло І лосом із своїм ад'ютантом і той сказав: — Ось дуб, громадянин (citoyen) цього лісу. Розгніваний самодержець звелів своєму придворному негайно покинути цареву карету...

Які ж права дає мешканцю союзовської імперії громадянство? Ніяких! Партийний деспотизм накладає на мешканців ССР самі повинності та ще й вимагає цей режим хвалити. Величезна більшість люду ССР хотіла б збутися цього ярма — громадянства в „Тюрми народів“. Тільки люди рабського характеру, ті, що тишається завоюваннями деспотичного режиму і поширення імперії, можуть дорожити таким громадянством. Про це писав російський поет в добі царя Миколи І:

„Хоть ты есть раб, но раб царя вселенной“ (Все-ленна — ассевіт).

ПОРАЗКА КОМУНІСТІВ В ІТАЛІЇ

Рим (ВЛФ) — У днях 14-15 травня в Італії відбулися часткові вибори до органів місцевого самоуправління (йшлося про вибори комуністичної й провінційної). Голосувало приблизно 4 мільйони виборців у понад 1.000 (тисяч) більших і менших громад, розсіяних у майже всіх областях країни. Відсоток голосуючих був дуже високий: 88,6 відс. супроти 87 відс. попередніх адміністративних виборів. Значну перемогу отримали партії християнсько-демократична й соціалістична, деякий успіх мали малі демократичні партії: соціалдемократична, республіканська й ліберальна. Великі поразки зазнала комуністична партія, а також поважно зменшилося число голосів правих — італійського соціалістичного руху.

Християнська демократія отримала 42,5 відс. голосів, порівнюючи з 37,5 відс. комуністичних виборів 1972 року і з 38,9 відс. політичних виборів 20-го червня 1976 року, себто 5 пунктів більше порівняно з попередніми комуністичними виборами і майже 3 пункти більше, порівнюючи з попередніми політичними виборами. Комуністична партія отримала 26,5 відс., порівнюючи з 25,8 відс. попередніх комуністичних і з 35,6 відс. політичних виборів 1976 року, втративши понад 9 пунктів порівняно з попередніми політичними виборами. Соціалістична партія отримала 13,3 відс., порівнюючи з 13,5 відс. комуністичних виборів 1972 року і з 9,2 відс. політичних виборів 1976 року, отже, 4 пункти більше порівняно з попередніми політичними виборами.

Успіх християнської демократії був передбачений. Емоція, викликана трагічним кінцем голови партії Альдо Моро і рішучий спосіб, в якій вона опиралася

Багато арештованих і покараних мешканців ССР хотіли б вирватися на волю із держави Леніна-Сталіна-Брежнєва і збутися „союзовського громадянства“. Вони, живучи під тиранським режимом, подають заяви про вихід із союзовського громадянства. Імена їх широко відомі. Недарма так пильно стереже союзовська поліція кордонів імперії, щоб мешканці не тікали в вільний світ із ССР. В час Другої світової війни тисячі громадян ССР, що попали на Захід, всяким способом хотіли в „Тюрми народів“.

Тільки люди рабського характеру, ті, що тишається завоюваннями деспотичного режиму і поширення імперії, можуть дорожити таким громадянством. Про це писав російський поет в добі царя Миколи І: „Хоть ты есть раб, но раб царя вселенной“ (Все-ленна — ассевіт).

Марія Гарасовська-Дачишин

Тирс Венгрінович — віртуоз екслібрису

Із великим, творчим до-рібком, на запрошення І-го Відділу Українського Золотого Хреста, — завіт-тав до Чикаго мистець Тирс Венгрінович. Він привіз на виставку 31 олійних картин, 120 дереворитів більшого формату, та коло 300 малих дереворитів-екслібрисів, впорядкованих за роками виконання на кількох таблицях. Мистець — гарний з виду, з ясним, синім очима на смаглому обличчі, з густою сивою чуприною, кріпкий, живий, інтелектуальний та при всьому скромний. Тому й не диво, що зразу сам собі та своїм добрим праям здобув ширі симпатії.

При щертв'я заповненій галерії „Левіа“, відкритій виставки, слово про мистецького Остапа Гарасовського, колишній випускник графіки (ШШЗі Пр Арт) у Кракові.

Мистець Тирс Венгрінович, що народився у свя-

ного батька — червоного тероризму в італійській комуністичній партії, той ґрунтує своє міркування на низшій неперервності фактів, між якими наступні: 1/ значна частина дотепер заарештованих червоних терористів належала раніш до комуністичної партії; 2/ фразеологія комуністів „Червоний бригад“ — стільки характерна для передньої політичної фази італійської комуністичної партії, що стара комуністка Россана Россанда сказала: „Читаючи їх, мені здається, що перегортаю родинний альбом“.

Слід також зауважити, що майже тотальне банкруство „нового способу управління“ в численних органах місцевого самоуправління, контрольованих комуністами, відштовхнуло від італійської комуністичної партії ті рештки незадоволеного міщанства, яке безпідставно бачило в партії Берлінгера об'явку й заперку чесно-го способу управління.

Італійські вибори починають також усвідомлювати об'єднувати нібито демократичної еволюції комуністичної партії. Статут партії, підтверджений конгресом у 1975 році, перелічує між обов'язками партійних активістів обов'язок „набути й поглибити знання марксизму-ленізму й застосувати його вчення у розв'язці конкретних проблем“. Італійська комуністична партія, „Червоні бригади та інші крайнолії групи інтерпретують Леніна кожна за своїм зображенням або за своєю виголою“.

У закордонній політиці італійська комуністична партія завжди виявляла „пролетарський солідарність“ із ССР. Коли вибухали конфлікти в Африці між урядами поміркованими й режимами, які

кінеш-кінцем, а його таки купив і не завізся. — А чому він постійно тримає голову відлі? Що, він стидастий, чи що? — Та ні. Йому нічого не бракує. Він, знаєте, має свій гонор. І як тільки за нього заплачу, то він тоді відчуває свою гідність, і знову піднесе голову так, як має бути. Але, до речі: якщо вам треба доброго коня, то я вам можу його продати і то тано.

При цьому наш фармер почав його хитро гладити і захвалювати попід небеса:

— Яка у нього постава! І яка у нього шерсть! Тільки помацайте: гладка і пристойна, як оксамитовий кабат.

— Та кабат у нього фанійний, — сказав я відчепно, — але його штани мені зовсім не сподобалися.

При такій дружній розмові бідна коняка затягнула наше авто на подвір'я, при чому наш хазяїн кликнув на свого сина і сказав:

Волтер, візьми-но, сину, що машину в руки, бо вона сіла, як розбите яйце, серед дороги. І збавляй її добре, і скажи нашому докторові, що вона трісла з голоду і недоблства. І вишиши йому таку саму рецепту, як він селюком випикує в місті.

Тим часом моя дружина вийшла з авта і стала перед бездильним господарем. А той, глянувши на неї і запримитивши її вишивану блузку, аж захлиснувся з невимовної радості, чи здивовання:

О, то ви визнаєтеся на наших вишивках? — склинула радісно Маріяка.

— І чому ні? Мої родичі були теж українці, і я добре з цим обізнаний.

Почувши такі слова, нам видалось, що ми знайшлися не на якомусь далекому, забутому відлюдді, а у себе дома, серед своїх рідних земляків. І, заки наше авто переходило докладну інспекцію, ми із фармером присіли під крілатим деревом і зайшли в цікаву розмову.

(Продовження буде)

зарисувалася якась хитра усмішка, з якої можна було вчитати його іронічні думки: „Так вам і треба, міські штукари“. Але, по якомусь часі, він зійшов з горбка, наблизився до авта і лівню пройшов кризь зуби:

— Маєте клопіт? — Таж, бачите. І коли б я тільки знав, де він пропався! При цьому фармер нахилився, помацав це, поспівав те, і потім видав тріумфальний вирок:

— Справа проста: кишка вам на рурці трісла, і вода помалу витікає, бачите? — показав він мені пальцем на джерело нашого нещастя.

І справді, вода вже не сичала, а тільки нерівно доцяпувала на розпалений асфальт.

— Але не журіться. Заждіть тут хвилину, і я вас витягну з біди, — додав фармер по хвилині і подався до заїзду.

— Ну, — подумав я, — таралайка нова, а такі безцінні штуки виправляє. Ніби на злість. І то у святу неділю, і ще й на гладкій дорозі.

За хвилину на закриті з'явився наш фармер: він вів за уздечку не стару ше шкапу, яка, переплітучою неохоче ногами, час від часу приставала і повертала голову в сторону свого хазяїна.

— Що, ваш кінь слабший, чи що? — спитав я здивовано фармера.

— Я не думаю, — відповів той. — Або, що? — Та так. Бо він їде трохи мляво. А, може, він впертий?

— Де там! Він боїться, що не дочекає мого „вію“, і тому він пристає, повертає голову і прислухається, що я скажу.

Його кінь, і його мова мене трохи здивували і насторожили мене вуха. Але фармер, прив'язуючи ливну до авта, почав знову торочити свою історію:

— Мені треба було коня, бо трактори не все дома, і я пішов на ліквідацію фарми. Мій сусід почав захвалювати свою шкапу, приговорюючи беззастаново свою верту фразу: „Купіть його, бо він якраз для вас. Йому тільки п'ять років, здоровий і їде десять миль без перестанку“. Але я став боронитися: „Він не для мене, бо я живу п'ятнадцять миль від міста, отже мені прийшлося б їти останні п'ять миль пішки“. Але

Остання прислуга приятелів

„Так несподівано, так несподівано мій Роман відійшов у вічність“, — писала з однією зі своїх листів його вірна дружина Ольга Кекіш.

Владимир Роман Кекіш народився 27-го червня 1911 р. у родині о. Ярослава Кекіша з Ірени Вахталовської, дочки о. Дмитра (Вахталовського) з с. Перемиського, п. Збора, де в 1921 р. закінчив народну школу, українську гімназію в Рогатині і Тернополі — 1921-1929, а в школі, правничу освіту в

Ягеллонському університеті, 1930-34, одержавши там ступінь магістра права.

Уже як учень українських гімназій в Рогатині і Тернополі, бл. п. Роман Кекіш брав живу участь у молодіжних організаціях, а передусім у Платі. Як студент був активним членом української студентської організації „Чорноморе“. Він цікавився не тільки спортом, але перш усього був широким читачем, скуповував книжки, так що часом мав велику бібліотеку, в якій

було чимало українських книжок.

Закінчивши правничу студію в 1934 р., бл. п. Роман Кекіш повернувся до батьківської хати в с. Дусяном, де його батько був парохом і бере живу участь у громадському житті, зокрема присвячує багато уваги музичному виконанню нашої мови. Сам він любив музику, грав на фортепіано, організував хор не тільки в Дусяномі, але в околицьних селах, складаючи при тому просвітницькі і спортивні товариства та всяко допомагає сільській молоді. Зокрема село Дусяном, одне з найсильніших сіл перемиського повіту, задирає без сумніву свій розвій родині Кекішів, яка через три покоління вклала там немале праці на народній ниві. У тому самому часі (1934) померла його улюблена мати, смерть якої він дуже сильно пережив.

Друга світова війна застала його у Перемислі, з якого виїжджає до Ярослав, де працює у тамтешньому Українському Допомоговому Комітеті. В 1941 р. по звільненні Львова переїжджає туди, щоб працювати у відділі суспільної освіти в Українському Центральному Комітеті (УЦК). Тут розвивав широку діяльність, присвячуючи свою увагу переселенню голодуючих дітей та потребуючим допомоги. Про жертвенну працю бл. п. мгра Кекіша згадує між іншим д-р К. Панківський у своїй книжці „Роки німецької окупації, 1941-1944“ (стор. 104, 213, 374).

Про це, як відомо бл. п. Роман Кекіш сповняв свій обов'язок, свідчить факт, що коли його два рази призначено як представника УЦК до транспорту українських полонених до Києва, то він так швидко опікувався, що при прощанні вони зі слезами в очах прощали його як свого татця і спортивного товариша.

У 1944 р. прийшлося йому і його родині покинути рідну землю та поселитися в Австрії, де перебував у Зальцбургу до 1949 р. У

цьому році прибув зі своїм батьком та ближньою родиною до ЗСА, де його батько отримав парохію у Дірфілді, Масс. У 1951 р. він переїжджає до Нью-Йорку, де працює в бюрі Католицької Переселенної Асоціації до 1955 р., опікуючись новоприбулими поселенцями. В 1953 р. одружується з мгр Ольгою Тербус. В 1955 р. одержує працю в Емпайр Мачуел Іншуренс Ко. як урядовець у бюрі відшкодувань, при тому доповнює своє знання вечірніми професійними курсами, так що в 1970 р. стає начальником цього ж відділу. У бюрі співпрацює його любляча і шанувальниця за його речення полагодування справ. 1-го січня 1977 відійшов на заслужену еміграцію і радів, що „наконець-то, що встало“, однак невольна смерть перервала нитку життя у середу, 19-го жовтня 1977 р. Похорон відбувся 22-го жовтня при великій участі людей, що прийшли Покійному віддати останню прислугу.

Бл. п. мгр Роман Кекіш відзначався високою товариською культурою, був дуже очитаний, надзвичайно скромний, простодійний, ідеаліст, а сказав би аристократ духа, людина великого серця, шляхетний друг для своїх однодумців, а рівночасно вирозумілий для інакшедумачих. Він цікавився громадсько-політичним життям, брав участь у дискусіях, був членом т. зв. „Круглого столу“. На свій життєвий доріж бл. п. мгр Роман Кекіш керувався принципами моралі, що випливали з глибокої християнської віри, пошанування традицій в родині, громаді і правопорядку. Він не тільки висловлював свої погляди в численних дискусіях, розмовах, але і жив згідно з ними. Його життєвим девізом було мати чисту совість, не зводити нікому кривди, навпаки — допомагати, і він допомагав усім, а передусім тим, що цієї допомоги потребували.

У приватному житті займався філітелістикою, любив грати в шахи, багато читав, подорожував і здикував історичні пам'ятки, музеї зі своєю дружиною.

ЗСА запропонують припинення всіх штучних атомових вибухів

Вашингтон. — Президент Картер погодився на пропозицію головного посередника в переговорах з Соединенными Штатами щодо роззброєння Пола Варнке, щоб на п'ять років припинити всякі експерименти з атомовою зброєю. Вже тому 15 років прийшло до підписання між ЗСА і СССР порозуміння, за яким забороняється перенести штучні атомові вибухи в повітрі та під водою та обмежено їх тільки до вибухів під землею. Тепер також ті підземні пробні вибухи мали би припинитися. Проти такої пропозиції висловилися керівні військові кола, включно з новим головою об'єднаних штабів генералом Дейвідом С. Джовансом.

Керівні американські військовики твердять, що припинення також підземних атомових досвідів не дасть змоги перевірити вартість атомових головок до ракет і стрілен, як теж відкриє совам шлях до нового ламання договору і нового ошуканства. Тому противники такої концепції вимагають, щоб на території

В ранніх годинах, 30-го травня 1978 року, з волі Всевисшнього відійшов у Вічність після тяжкої хвороби, на 84-му році життя,

відомий професор
МИКОЛА ПЕТРОВИЧ ЗАЙЦЕВ
про що повідомляють Приятелі Покійного —
Г. М. ПАШКОВСЬКА
ОЛЬГА І АНАТОЛІЙ ГУДЗОВСЬКІ
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Український
Фестивальний
Комітет
в Нью Джерзі

пригадує, що

ЧЕТВЕРТИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ФЕСТИВАЛЬ

відбудеться

в суботу, 3-го червня 1978 року
в Гарден Стайт Арте Центрі
в Голмделі, Н. Дж.

(вхід ч. 116 з Гарден Стайт Паркуею)

починаючи від год. 11-ої вранці.

Головна мистецька програма в год. 5-й по пол.

Під час дня — виставки, покази ноші, виступи

молодечих ансамблів.

Виконавці головної програми:

- ПАВЛО ПЛІШКА, бас Метрополітальної Опери
- Танцювальний ансамбль „ГОМІН УКРАЇНИ“, Детройт
- Чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ“, Філадельфія
- Дівочий хор „ВЕСНІВКА“, Торонто
- Два танцювальні ансамблі під кер. РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
- ІРИНА ВЕЛІГАШ, солістка, Вінніпег
- Оркестра „ТЕМПО“
- ЯРОСЛАВ СЕМЧИШИН, конференсь, Вінніпег

Квитки (обмежене число в амфітеатрі та на травниках) можна ще набути в касі Арте Центру

ПОФЕСТИВАЛЬНА ЗАБАВА

відбудеться

цього ж дня в год. 9-й увечері
в залах Українського Народного Дому
140 Проспект Авеню, ІРВІНГТОН, Н. Дж.

Три оркестри:

„Темпо“, „Червона Рута“, „Гомін України“
Під час забави — виступи виконавців програми!

УКРАЇНСКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ
СВ. ТРОЙЦІ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.
836 Lyons Avenue, Irvington, N.J.
владштує

в неділю, 4 червня 1978 р., о год. 4-й по пол.
в парафіяльній залі

КОНЦЕРТ НАРОДНОЇ
МУЗИКИ

та 1-шу дію опери

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ

В Концерті та Опері беруть участь:

Микола Чалий, Марія Заболотна, Віра Яворська,
Зіна Якубова, Надя Яворська.

Дієві особи Опері:

Карась — Микола Чалий, кол. артист Харківської Опери.
Одарка — Марія Заболотна, мецо-сопрано, кол. солістка Київської Опери.
Оксана — Віра Яворська, сопран, солістка церк. Хору ім. Дм. Бортнянського.

Акомпанімент — Зіна Якубова, проф. Колумбійського Університету.
Виконавці Опері в народних строях. Сценічне оформлення і декорації М. ЧАЛОГО.

Квитки: \$4.00; для пенсіонерів і молоді — \$2.00.

Парафіальна Рада

Ланка
Організаторів
Морських
Таборів

владштує

в днях 8-го — 22-го липня 1978 року

МОРСЬКИЙ ТАБІР '78

для Пластової молоді
у віці 15—21 років

на озері Cranberry Lake у Cranberry, N.Y.

- Кошт побути на таборі: \$140 + \$10 — вписове.
- Зголошення із вписовим в сумі \$10 слати до 10-го ЧЕРВНЯ, на адресу:

Roman Shypailo

204 Hollister Ave., Rutherford, N.J. 07070

ОМУА

Об'єднання Мистців Українців в Америці
запрошує на

ВІДКРИТТЯ ПЕРШОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ ВИСТАВКИ
СКУЛЬПТУРИ, ГРАФІКИ І ОБРАЗІВ

У виставці беруть участь:

ХРИСТІЯ КОТЛЯР ЧУРА
МАРІЯ КУЗМА
ЛЯРИСА МАРТИНЮК
ІРИНА ПРИШЛЯК
УЛЯНА САЛЕВИЧ

Відкриття в неділю, 4-го червня 1978 року,
о год. 1-й дня, у Галерії ОМУА,
136 Друга Авеню в Нью-Йорку.

Виставка буде відкрита в будні — 6-8
веч. та суботи і неділі — 1-8 веч. і трива-
тиме до 11-го червня 1978 року.

В Сороковий день смерті
Дорогої ДРУЖИНИ, МАМИ І БАБЦІ

СЛ. П.

МАРІЇ КЕФОР

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

дня 1 червня 1978 р., о год. 8:30 ранку

в церкві св. Юра в Нью-Йорку

Родину, Друзів і Знайомих просить помолитися

за спокій її душі.

РОДИНА

Замість квітів на свічку могутню Дорогої мам

бл. п. Марії Кеніг

на Плат — Станція у Філадельфії, Па.

\$5.00 доларів складають

Степан і Оля ДОМАРАДЗЬКІ з дітьми

У ПАМ'ЯТЬ

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моєї Найдорожчої ДРУЖИНИ

і нашої Найдорожчої МАМИ І БАБУНІ

бл. п.

РОЗАЛІЇ КОСОВСЬКОЇ

яка упокоїлась у Бозі 5-го червня 1976 року

Оставила свого мужа і своїх дітей і вступила та родину
в Україні у великому горю. Покійна ніколи не буде забута.

ПАРАСТАС

буде відправлений у Українській Православній Церкві

сва. ап. Петра і Павла у Вільмінгтоні, Дел.

Вічна їй Пам'ять!

Муж ГРИГОРІЙ КОСОВСЬКИЙ з Родиною

1,000.00 дол. — Гичко Катерина і Борис, д-р Ільків Осип,
Катерина Микоїна;

600.00 дол. — д-р Кузюк Любов і Роман;

по 500.00 дол. — Окружний Відділ УКАА в Обл'ї, д-р Ю.
Михайло, Вох Петро і Емілія;

по 300.00 дол. — Український Григорій і Ернестина, збірка
в Пассейку;

338.00 дол. — Т-во за Патріярхат — Відділ в Кергонскон
(Коляда 1978);

205.00 дол. — Т-во за Патріярхат — Відділ в Кергонскон,
ювілейна збірка;

200.00 дол. — інж. Захарків Осип і Ірена;

по 100.00 дол. — Балабан Володимир і Олена, Іваш Лев і
Стефанія, Шембель Володимир і Галина, д-р Вірчук
В. і М., Рудницька Юлія;

по 50.00 дол. — 79-й Відділ СУА в Бостоні, Стебельська
Лілія;

по 25.00 дол. — Павлишин Наталія, Гайдучок О., Левницький
В. і М. (листа ч. 1082);

по 20.00 дол. — д-р Миколаєвич Роман і Наталія, Коротко
Уляна;

по 10.00 дол. — Шербанович Марія, Турко Марія;

по 5.00 дол. — Корбач Ігор, Стефанішин Богдан, Климов-
ський Ярослав.

Кергонскон — збірка з нагоди уродин Патріярха Йосифа

по 100.00 дол. — Олексів С., Гнатів М.;

50.00 дол. — Марійська Дружина в Кергонскон;

25.00 дол. — Парафія Пресвятої Трійці;

по 20.00 дол. — д-р Барусевич Микола, Квас М., Савчук О.;

15.00 дол. — Васильяк М.;

по 10.00 дол. — Горнякевич Д., Ганкевич Ю., о. М. Шев-
чук, Хамула Г., Хоманчук І.;

по 5.00 дол. — Безкровний О. С., Олійник О., Янів П.,
Салук Я., Янів О., Реннер В.;

1.00 дол. — Васильяк М.

Збірка в Мілвіллі:

90.00 дол. — Загальна збірка;

30.00 дол. — Островський Володимир і Мирослава;

20.00 дол. — д-р Галій Іван і Марія;

5.00 дол. — Мельник Петро і Блянка.

Листа ч. 1206

50.00 дол. — Пиртко Іван;

по 5.00 дол. — Татарська Марія, Ковалишин Наталка.

Листа ч. 1207

50.00 дол. — Корженевський Олександр і Ірена;

25.00 дол. — Марків Іван;

20.00 дол. — Олійник Анна і Григорій;

по 10.00 дол. — Білинський Ярослав і Люіс, Брикович Во-
лодимир і Теодозія, Новаківський Сидір, Касян Марія
і Микола, Дівак Іван, Малай Ярослав.

Листа ч. 1139

по 20.00 дол. — Гевка Леся, д-р Верган Василь, Ляшків
Ольга, Левницький Борис;

по 10.00 дол. — Цігаш Галина;

по 5.00 дол. — Клім І., Войтківська.

Побіда о. Митрати д-ра Івана Музички:

1,820.00 дол. — Прихід з доповідей;

544.00 дол. — Філадельфія;

100.00 дол. — Ньюарк;

38.00 дол. — Нью-Йорк;

Листа ч. 1134

по 100.00 дол. — д-р Баран Остап, Яремчук Григорій;

по 25.00 дол. — д-р Клячко Марія, Чорний Євген;

3.00 дол. — Кузик Микола;

2.00 дол. — Качук Михайло;

1.00 дол. — Баран Богдан;

25.00 дол. — Збірка на похороні бл. п. М. Дністряна (збирав
п. Г. Яремчук).

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду

повідомляє:

на ПАТРІЯРШІЙ ФОНД зложили:

III — 1978

В пам'ять бл. п. проф. Михайла Тершаківця

на П. Ф. зложили:

100.00 дол. — д-р Баран Остап;

50.00 дол. — Кулик Теофіл і Іванна;

20.00 дол. — д-р Козарська Марія і Мирослав;

В пам'ять бл. п. о. Володимира Терещука

на П. Ф. зложили:

25.00 дол. — Яворський Володимир;

по 20.00 дол. — Петровський Павло і Анна, Терещук Во-
лодимир, Смішквич Омелья і Марія, Сольчанин Ми-
рослав, Яворська Ірена, Березяк Володимир і Кате-
рина;

15.00 дол. — Яворський Юрій і Зеня;

по 10.00 дол. — Фесьо В., Гіс Микола і Іванна, Леуш
Стефан і Анна, Лисак Богдан і Лідія, д-р Стерчо Петро
і Ірена, Кух Володимир і Надія, Яськів Александра,
Войтович Анна;

по 5.00 дол. — Войтківська Марія, Лисак Михайло, Лойк
Володимир, Книгинський Зенон, Добощ Юлія.

150.00 дол. в пам'ять бл. п. о. Івана Прокоповича і проф.

Миколи Осталяка зложили бувші учні (збіркою займа-
вся п. Дарія Федак).

100.00 дол. Збірка в пам'ять бл. п. Антона Лазірка

(Ньюарк).

30.00 дол. Д-р Якубович А. і Д. та Голубець А. в па-
м'ять бл. п. С. Голія і бл. п. Г. Попель.

25.00 дол. Курилко Дарія і Любомир в пам'ять бл. п. д-ра
Іллі Каралінки.

20.00 дол. Шаран Іван і Францішка в пам'ять бл. п.
Івани Ківерчук.

В пам'ять бл. п. Ореста Кулиняка зложили:

по 10.00 дол. — Горбачевський Тарас і Дора, Махук Бо-
гдан і Стефанія, Федик Роман і Іванна, Захарчук Борис і
Дзвінка, Ковальчук Михайло і Ольга, Куземський
Іван і Марія, Мазепа Іларій, Рудницька Юлія.

В пам'ять бл. п. Олени Попель

на П. Ф. зложили (Клівелінд):

по 50.00 дол. — Раковський Роман і Люба, Рейнарівич Лев
і Марія;

30.00 дол. — Жарський Едвард і Дарія;

по 25.00 дол. — Станівна Михайліна, Савчак М. і О., Ра-
ковський Ігор і Софія;

по 20.00 дол. — Голія М. і Л., Захарія Ольга; Зубаль
Стефан, Івануса Володимир, Камінська Зіновія,
Кришталович Ярослав;

ІМПРЕЗИ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

Ікер. Д-р І. Фліс відчитав численні письмові привітання, які наспіли на руки Президії Конвенції від Патріарха Йосифа Сліпного, Митрополита Української Католицької Церкви в США Владика Йосифа Шмонюка, Митрополита УКЦеркви в Канаді Владика Макасіма Германюка, єпископа Чикагської єпархії Владика Ярослава Габра, єпископа Стамбульської єпархії Владика Василя Лостена, єпископа Торонтонської єпархії Владика Ілдиора Борського, єпископа Саскатунської єпархії Владика Андрея Роборського, єпископа Нью-Вестмінстерської єпархії Владика Єроніма Химія, Архидієка УПЦеркви в Чикаго Констатина Консистиора, Консистиора УПЦеркви в Канаді Д. Лукача, віцепрезидента ЗСА Волтера Мондейла, дорадника президента Картера в справах крайової безпеки проф. Збігнева Бжезінського, сенатора Річарда Швайкера, сенатора Джона Гайна, конгресмена Джозефа М. Гайлоса, губернатора Пенсильванії Мілтона Шелпа, губернатора Нью-Джерсі Брендана Т. Бірна, багатьох стейтських конгресменів та міських радників Пітсбургу, а також від українських організацій — ЗУ-АДК-у за підписом д-ра В. Галана і д-ра О. Тарнавського, Централі Українських Кооперативів за підписом Д. Григорчука і Омеляна Плещевича, ГУ ОО-ЧСУ, за підписом ред. І. Білінського і А. Соколик, та інших організацій. На сесії раніше були відчитані привітання від Конференції Українських Пластових Організацій, Організації Державного Водорозподілу України за підписом проф. д-ра Богдана Гнатюка і Лева Куделі, Спілки Української Молоді за підписом інж. М. Шмигеля і Марії Барни, СУСТА, за підписом Роксолани Стойко, Українського Народного Архіву, Музею і Бібліотеки в Детройті, Кооперативу „Певність“ в Чикаго та інших. Усно у четвертому дні наради вітали ще Конвенцію канцлер Філадельфійської Митрополії і голова СУК „Провидіння“ о. Роберт Москаль, голова УРСО-у і скаржувач на віцепрезидента Централі УККА Іван Олексин і голова Фонду УВУ проф. д-р Петро Гой.

Бенкет розпочав молитвою о. канцлер Роберт Москаль, а закінчив о. Степан Біляк з УПЦеркви. Коротке слово на бенкеті, згадуючи 85-річчя „Свободи“, 45-річчя „Українського Тижневика“ і 25-річчя „Веселки“ вголосив редактор Антін Драган. Він, покликаючись на чотири свободи президента Рузвельта, розвинув думку про українські проблеми і справи та акцентував на величезній українській діаспорі, зокрема на органі УНСО-у „Свобода“, яка відіграє важливу роль у зберіганні української ідентичності.

Напередодні бенкету в цьому ж готелі Гілтон відбулася пресова конференція з амбасадором Річардом Дейвисом з участю української і американської преси та фоторепертерів. Амбасадор Дейвіс з'ясував прийнявши журналістів, теперішню політику Державного департаменту та відповідав на численні запити кореспондентів.

У п'ятницю, 26-го травня ц. р., Конвенцію знову вітали цілий ряд осіб, між ними Фредерік В. Ласінджер, президент братських організацій великого Пітсбургу, Майкл Новак, колишній о. „Вашінгтон Стар“ та інших часописів, який, між іншим, граючись українцями за Гарвардський Центр, бо на його думку тільки шляхом науки можна закріплювати тривалі успіхи. Згідно з загальними обчисленнями, біля 70 мільйонів американців походять із східноєвропейських країн, але вони замало активізуються в політичному житті, — сказав Новак.

Вечором о год. 7-й на залу наради увійшов у супроводі д-ра Мірона Куропаса і Євгена Іванюка сенатор Роберт Дол, якого делегати вітали довготривалими оплесками і вставанням з місць. Д-р М. Куропас сказав декілька слів про заслуги сен. Дола на відносно оборони прав людини в СРСР і інших комуністичних країнах, заявляючи, що українці мають в ньому найкращого приятеля у Вашингтоні. В короткому привітанні сен. Р. Дол висловив признання Головному Урядові УНС за проведену акцію в обороні українських політичних в'язнів, яку підготували з рамені УНС головні радні д-р Мірон Куропас, проф. Тарас Шмагала і Євген Іванюк. Сенатор Дол обіцяв й далі підносити в Конгресі ЗСА справу людських прав і свободи для уярмлених народів, в тому числі й України, бо „Свобода“ — сказав Дол, — є принципом нашої політики.

Привітти, релігійні відправи і мистецькі виступи чимало сполукарів українське ім'я в американській пресі, яка майже кожного дня згадувала про переклад Конвенції, поміщуючи не тільки факти, але також ілюстрації. Функцію зв'язку з місцевими пресою держав у своїх руках інж. Михайло Комічак і йому треба завдячувати розголосення конвенційних справ у місцевій пресі.

Тирс Венгрович...

(Закінчення зі стор. 2-й)

масмо тепер в Україні та й на еміграції забилися в цій ділянці наші: Іван Кейван, Митрополит Левицький, Володимир Балас, Богдан Боженський та — скрізь уже відомий Яків Гніздовський, тому так любі поставити поруч них ще одного, доброго нашого українського графіка — віртуозного майстра ескізів — мистця Тирса Венгровича.

Виставку мистця Т. Венгровича, що пройшла з великим успіхом — влаштував, як звичайно дуже старанно 12-й Відділ Українського Золотого Хреста, меткий та гідний подиву, з його головою Нусею Рибак. На вечорі присвяченому мистецтву, що ним проводила авторка цього допи-

су присутні почули цікаві розповіді самого мистця. Гарний спогад про доброго мистця залишився у численній громаді відвідувачів у Чикаго.

ПОРАЗКА КОМУНІСТІВ...

(Закінчення зі стор. 2-01)

проголошують марксистськими, італійські комуністи завжди висловлюються за цими останніми. Коли совети й кубинці втрутилися в Анголі, італійські комуністи твердили, що ця дія була потрібна, щоб визволити ангольський народ. Коли совети й кубинці борються по стороні Етіопії, італійські комуністи твердять, що треба дати братську допомогу етіопській революції. Їхні забороги світу залишилися однаковими: з одного боку, імперіалістичний табір, керований ЗСА, а з другого — советський табір „соціалізму й свободи“. Отже й сумніви італійських виборців щодо ілюзорної незалежності італійської комуністичної партії від Москви заважали на її виборчий невдачі.

Вибірчий успіх змусив викликати кризу в середині італійської комуністичної партії, проте ця криза вимагатиме часу для свого дозрівання і швидко не виявиться. Прямим наслідком успіху італійської комуністичної партії буде, мабуть, зменшення її тиску, щоб увійти до уряду. Прийняття комуністів до парламентської більшості, котра підтримує сучасний уряд, є, мабуть, максимальною поступкою, яку християнська демократія зробила, щоб уникнути розв'язання парламенту і відбуття нових політичних виборів (італійський парламент, за сучасного президента Джованні Леоне, вже був розв'язаний двічі: в 1972 і 1976 роках).

Іншим важливим фактом цих виборів є виборчий успіх італійської соціалістичної партії. Справжнім мотивом цього успіху є автономістичний зворот, що його надав партії першій її генеральний секретар Беттіно Краксі. Отже, переміг соціалізм демократичний, західний і реформістський проти соціалізму серпа й молота, підлеглого італійській ко-

муністичній партії й надіханого збанкрутованими зразками східного так зв. реального соціалізму. І це відкриває нові перспективи не тільки для італійської соціалістичної партії, але й для всієї італійської демократії. Цю нову автономістичну лінію італійської соціалістичної партії винагородили вибори.

Тим часом з цифр виходить, що в Італії існує християнсько-демократично-соціалістична більшість навіть без вкладу інших менших демократичних партій. Італійська соціалістична партія могла б відіграти не піддану волю, як дотепер, а роллю справжнього протагоніста в італійській політиці.

Стосовано трьох малих демократичних партій — соціалдемократичної, республіканської й ліберальної — треба зробити однакову ж позитивне зауваження: вони досягли незначного збільшення голосів, але вперше християнська демократія не зросла за їхній рахунок. За свою рішучу й виразну опозицію проти „історичного компромісу“ італійська ліберальна партія заслуговувала більшого росту голосів саме за рахунок християнської демократії. Але вже згадані емоційні фактори, у зв'язку з убивством Моро, перешкодили цьому. Проте, це не применшує важливості основного факту, що тенденція до зосередження голосів на двох великих масових партіях — християнській демократії й комуністичній партії, — котра провадила невдачу до їх обіймів, повернулася назад. Цей факт усуває небезпеку біполярності італійського політичного життя й політичної боротьби між двома великими масовими партіями, біполярності, яка кінешкінцем сприяла б „історичному компромісу“, який становив би загрозу для італійської демократії.

Якщо б комуністи, не зважаючи на виборчий не-

успіх, так пробували досягнути те, чого не досягнули в минулому, і намагалися врятувати від християнської демократії згоду на вступ до уряду, то мували б, з усією ймовірністю, сконстатувати, що це вже занадто пізно. Після цих виборів жалкий християнсько-демократичний лідер, навіть, якби цього бажав, не міг би відкрити двері уряду комуністам без того, щоб викликати в партії бунт, який не було б можливим опанувати.

У найбільш песимістичному випадку комуністи могли б пробувати, викликаючи урядову кризу, скористатися з конституційної слабкості християнської демократії, яка полягає в тому, що ця партія не могла б удатися, як об'єднаний засіб, до передчасних парламентських виборів з тієї простої причини, що голова держави в останні шість місяців свого мандату, який кінчається в грудні ц. р., під час т. зв. „білого семестру“ не може розв'язати парламенту. Залишалася б для християнської демократії лише можливість закликати сучасного президента республіки податися до димісії, щоб дозволити на негайний вибір нового президента республіки. Таким чином була б усунена з політичної сцени конституційна перешкода, яка ще становить козир у руках комуністичної партії. Але з огляду на добру лекцію, яку комуністи отримали від виборців, ледве чи вони відважилися б на ризик передчасних політичних виборів.

Італійській центро-демократичній силі, котрі протягом останніх років боролися в дуже важких умовах проти „історичного компромісу“, тобто з урядовою коаліцією між християнською демократією і комуністичною партією, виникли великі небезпеки для італійської демократії. Запаси цієї зловісної перспективи становить перемогу основного значення для Італії цивілізованої й прикріпленої до західного світу.

Якщо б комуністи, не зважаючи на виборчий не-

Пам'яті д-ра Григорія Масика

Доля химерна... Ще так недавно с. п. д-р Григорій Масик святкував свої 80-ті уродина в колі своєї родини — дружини Галини, сина д-ра Богдана, невістки Надії та містись вуйнів — а тут місяць пізніше, 21-го січня відходить на вічний спочинок... Не один, напевно, міг би позавидувати такому призначенню Пошитоно. Такий короткий час перед відходом у позаробоче життя — йому Богом призначена зустріч із усіма йому близькими особами, найбільшими його щастям на постійній еміграції...

С. п. д-р Григорій Масик, виконавши свого сина на еміграції у Чехії на щиро, відданого українця, дбай та доглядав, щоб і вуйнів його отримали принаймні те саме виконання: у вуйнів хвалихав учив любити їх поведленню Ватимішину. Його наука умічалася успіхом; д-р Григорій Масик може своїм вуйнів гордитися. Любав і розумів він молоді, усіх підіймав до неї, усіх до бровильно оволодів нею. І в нагороду за його впровадження, тепло та любов — молоді його люблять і шалювали. Пригадую, коли приїжджав не раз до нас, до Української Гімназії в

Наталя Камого

КНИЖКИ
ГУМОР І САТИРА

ВІРШІ ІРОНІЧНІ, САТИРИЧНІ І КОМІЧНІ

Бабай	\$2.00
ГРИЩІ ЗОЗУЛЯ — Едвард Козак	8.00
ЕМІГРАЦІЯ В ПОХОДІ — Степан Вусатий	2.00
ПЛАМКИ НА ПІДНЕБІННІ — Гриць Мотика	2.00
ПРОТИШЕРСТІ — Іван Есентуальний	2.00
САТИРИ — Іван Есентуальний	3.00
СВЯТО НА ОСЕЛІ — Богдан Нижанківський	5.00
СЕНТИМЕНТАЛЬНА УКРАЇНА — Микола М. Палій	3.00
СМІХОЛІНА — Богдан Крбков	2.00
У КРИВОМУ ДЗЕРКАЛІ — Панько Незабудко	3.00
ХОЛМСЬКІ УСМІШКИ — Панько Незабудко	3.00
ШОДЕННИК НАЦІОНАЛЬНОГО ГЕРОЯ СЕЛЕПКА ЛАВОЧКИ	3.00

Масмо багато інших книжок, зокрема великий вибір дитячої літератури. Каталог виславимо безплатно. Персилку книжок оплачуємо самі. Книгарям 25-30 проц. опусту. Замовлення враз з належністю слати на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA

14340 Bernice, Warren, Mich. 48091, U.S.A.

СОЮЗІВКА

ПРОГОЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

ДЛЯ ХЛОПЦІВ І ДІВЧАТ

у віці 12 до 18 РОКІВ

від 17-го до 30-го червня 1978 р.

- ПРОГРАМА — щоденний прохур, інструкції гри теніса для початківців і завантажених, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірної гри.
- Інструктори: ЮРІЙ САВЧАК і ЗЕНОН СНИЛИК.
- Табировики повинні привести свій власний в'їзд (включно з трьома банками м'ячів).
- Приміщення і харчі — \$120.00. Теніс — \$30.00.
- ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватися до турнірів на Союзівці!

Заявки вислати на адресу:
СОЮЗІВКА
UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE
Kerhonskon, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ВИКОРИСТАЙТЕ НАГОДУ;
РІДКІСНІ ВИДАННЯ!

Андрій Яковлів: ДОГОВІР БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1864 р.	\$2.00
Микола Ковалевський: „ПРИ ДЖЕРЕЛАХ ВОРОТІВ“ — мемуари	3.50
Авраам Шпфін: „ІЗ СОВЕТСЬКИХ КАТІВ“ — Із свідчень політв'язнів	1.50

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ.

"СВОБОДА" BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

Український Золотий Хрест
повідомляє, щоЛІТНІ
ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВІ
ТАБОРИ УЗХДЛЯ ДІВЧАТ І ХЛОПЦІВ у віці від 6 до 15 років
відбудутьсявід дня 2 липня до 1 вересня 1978 року
на Оселі ім. О. Ольжича в Лігайтоні, Па.

По інформації звертатися:

UKRAINIAN GOLD CROSS — CHILDREN CAMP
R. D. No. 2, Leighton, Pa. 18235. Tel. (215) 377-4621UKRAINIAN GOLD CROSS c/o WOŁODYMYRA KAWKA
2415 Devon Lane, Drexel Hill, Pa. 19026. Tel. (215) 623-2309UKRAINIAN GOLD CROSS c/o RAISA KUDELA
30-24 49th St. Astoria, L.I., N.Y. 11103. Tel. (212) 932-6252

Дорогі Родичи! Дайте змогу Вашій дитині провести
вакації далеко від задушливих, галасливих міст, серед
чудової природи в горах Поконо, в рідному середовищі,
під обаяливою опікою виховників.

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ
НЕЗДОЛАННИЙ ДУХМИСТЕЦТВО І ПОЕЗІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК
ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В СРСРМистецьке оформлення, кольорові фотографії —
ТАРАС Б. ГОРАЛЕВСЬКИЙПереклад поезій і тексту — БОГДАН ЯСЕНЬ
Український текст — БОГДАН АРЕЙ

Тверда оправа
Люксусове видання
на кривому папері

Ціна 25.00 дол.
з пересилкою

Замовляти можна в книгарському відділі при
„Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ.
Мешканцям стейту Нью-Джерсі зобов'язує 5% стейтського
податку

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 MONTGOMERY ST.
JERSEY CITY, N.J. 07302

RECENTLY PUBLISHED!
INVINCIBLE SPIRITART AND POETRY OF UKRAINIAN WOMEN
POLITICAL PRISONERS IN THE U.S.S.R.Album design and color photography by: TARAS B.
HORALEWSKYJPoetry and Text translated by: BOHDAN YASEN
Ukrainian Text by: BOHDAN AREYPrices: \$25 — hard bound Postage and handling
charges included

Please send remittance by check or money order
New Jersey Residents Add 5% Sales Tax

„СВОБОДА“ BOOKSTORE
30 MONTGOMERY ST.
JERSEY CITY, N.J. 07302

DELTO
EUROPA CORP.
(Roman Iwanuckyy)146 First Ave. (Bet. 8th & 9th Strs.)
New York, N.Y. 10005. Tel. 228-2266ПОДАРКИ на Україну і на
різні нагоди. З українським
азором свічки і склянки.

REAL ESTATE

Якщо Ви плануєте купити чи
продати дім, будівельну площу,
підприємство в поштах:
Essex, Morris, Union, Middle-
sex, чи інших поштах Нью
Джерсі, або стейтх ЗСА чи
провінціях Канади, звертай-
теся до українського продавця
реальності

MR. J. HALIV

Century 21

LIVINGSTON REALTY
155 S. Livingston Avenue
Livingston, N.J. 07039
Tel.: (201) 994-1510

КЕРГОНКОН, Н.Й.
Парцелі на 20 будинків. 2 акри
кожна, електрика і вулиці. Го-
тові під будову. \$50,000 з умо-
вами сплати.

4-кім. дім, умебльований,
пішхом до Союзівки. \$14,500.

Великий старий дім, 1 м. до
Союзівки, 9 кім., 2 акри,
\$35,000.

Прекрасна парцеля, готова під
будову при Rte 55. \$4,500.

KATES REALTY

Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

КОЛО СОЮЗІВКИ

1 хата, 4 кім. \$14,500
5-кім. хата \$15,000
Хата з 2 акт., мур. га-
раж \$26,000
Пара бонгал і вел. ха-
та \$26,000
2 акри землі, \$3,800 за акр.
(914) 626-4141 або
(212) 726-8288 між 6-10 веч.

HELP WANTED — FEMALE

HOUSEKEEPER

for adult family, live-in or three days a
week. Good wages. Pleasant home with
garden. (914) 337-5595 or write
Helen J. Zuckermann
84 Warwick Road
Bronxville, N.Y. 10708

РОЗШУКИ

Василь Пилип
пошукує брата
ПЕТРА КАЧМАРИКА
з с. Молоді, пов. Любачів.
Правдоподібно він живе в Лон-
доні, Англія. Хто знав би про
нього, або він сам, прошу пи-
сати на адресу:
WASYL PYLYP
12832 Klinger
Detroit, Mich. 48212. U.S.A.

FUNERAL DIRECTORS

Richard H. Burnadz

UKRAINSKYI
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz —

J. J. McNeerney

Funeral Directors

Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

2585 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10468

Tel.: 868-2475

151 Avenue „A“

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ПОСНІФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує планувальним то-
порою в канцелярії, поло-
жених в кожному районі
міста. Похорони по міні-
мальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORégon 4-2568

Телеф. (201) 372-0468.

ROSE-HILL MONUMENTS'

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-
ГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ
ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АМДРІЯ В С. БАВНД

БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite

Marble

Bronze